

RECHTSPRAAK

werknemer/Stichting Cumulus Welzijn

Verhuizing werknemer waardoor geen invulling kan worden gegeven aan passende arbeid, kan werkgever niet worden tegengeworpen

Werknemer is sinds 2007 in dienst van de Stichting Cumulus Welzijn (hierna: Cumulus). Werknemer is in oktober 2010 verhuisd naar Drouwen, dat gelegen is op een afstand van ongeveer 180 kilometer van Utrecht. Op 11 oktober 2010 heeft werknemer zich ziek gemeld. Cumulus heeft werknemer op 14 februari 2011 opgeroepen om op zijn werkplek in Utrecht te verschijnen voor een gesprek over passende arbeid. Werknemer is niet verschenen, waarna Cumulus de loondoorbetaling stopt. Ook na op 24 maart 2011 te zijn uitgenodigd om tot een plan van aanpak te komen, verschijnt werknemer niet. Op 10 juni 2011 oordeelt de verzekeringsarts dat autorijden alleen in een rustige omgeving mogelijk is en wordt er een energetische urenbeperking van vier uur per dag vastgesteld. Nieuwe afspraken in Utrecht worden door werknemer afgezegd. Hij stelt niet in staat te zijn met de auto of trein naar Utrecht te reizen. Thans vordert werknemer loon vanaf 14 februari 2011.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werknemer is door zowel de verzekeringsarts als de bedrijfsarts geschikt geacht voor passende arbeid. Werknemer heeft afspraken met Cumulus in Utrecht afgezegd, omdat hij geen vervoer kon regelen vanuit Drouwen. Omdat werknemer niet op de afspraken is verschenen, is Cumulus op grond van artikel 7:629 lid 3 BW gerechtigd de loondoorbetaling te staken. Het is de keuze van werknemer geweest om te verhuizen naar een plaats die 180 kilometer van zijn werkplek ligt. Omdat werknemer gelet op de rapporten van de artsen in een rustige omgeving kan autorijden en in staat is tot vier energetische uren per dag, inclusief reizen, heeft werknemer onvoldoende aannemelijk gemaakt dat indien hij dichterbij woont, nog steeds niet in staat zou zijn de werkplek te bereiken. De omstandigheid dat werknemer ervoor heeft gekozen om op een afstand van 180 kilometer te gaan wonen, kan Cumulus niet worden tegengeworpen.

Werknemer heeft voorts terecht gesteld dat de loondoorbetaling slechts mag worden gestopt over de uren dat hij geen passende arbeid verricht, derhalve 6 uur per week. Hij vordert loon over de overige 18 uur. Omdat werknemer niet is verschenen bij afspraken over het opstellen van een plan van aanpak en daaraan de reisafstand ten grondslag ligt die Cumulus niet kan worden tegengeworpen, is Cumulus op grond van artikel 7:629 lid 3 sub e gerechtigd tot het stoppen van de volledige loondoorbetaling totdat het gesprek over het plan van aanpak op 15 juli 2011 heeft plaatsgevonden. De loonvordering voor 18 uur wordt na 15 juli 2011 toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-09-2011

Zaaknummer: 765881 UV EXPL 11-303